

Pärskeitä

117 vuotta laatujournalismia

4/2014–2015





Ressussa on taas tapahtunut paljon s. 4–7



Resepti kvinoalaseihin ja ratatouilleen s. 16



Opiskelijakunnan hallituksen salapoliisinovelli s. 20

Pärskeitä

4 | 2014–2015

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tapahtunutta
- 8 Kolumni
 - Elämän tarkoitus*
- 9 Column in English
 - In a rich man's world*
- 10 Kolme ja puoli vuotta
- 11 10 helpottavaa vinkkiä kirjoituksiin
- 12 Larppauksesta Ressussa ja yleisesti
- 14 Itsetuhoisan lypsykoneen harharetket
- 16 Reseptit
- 18 Taasko joku yrittäjyysjuttu?
- 19 OPKH-palsta
- 20 Hampaankolossa
- 22 Sanottua
- 24 Sarjakuva

HEI SINÄ UUSI YKKÖNEN! (MYÖS KAKKONEN JA ABI)

Sinäkin voit tulla mukaan tekemään Pärskeitä. Kiinnostaapa sinua kirjoittaminen, valokuvaaminen, piirtäminen tai taittaminen, on Pärskeitä paikkasi. Tule rakentamaan lehden uutta sukupolvea, nähdään elokuussa! Toimitus kokoontuu keskiviikkoisin ruokavälitunnin alussa luokassa 209.

Lopun alkua

Vaikka minulla on lukiota vielä vuosi jäljellä, näin kesän tullen tieto siitä, että monet ystäväni saavat pian ansaitun lakin päähänsä, saa tajuamaan, että olen itse seuraavien joukossa. Kohta minäkin marssin juhlasalin ovista sisään muutamaksi tunniksi vuodattamaan kaiken tietoni muutamalle paperin palaselle. Miten tässä näin nopeasti tähän pisteeseen päädyttiin? Kaksi vuotta Ressussa on vilahtanut silmieni edestä pikakelauksella, ja kohta ollaan loppurutistuksen kynnyksellä. Vaikka usein näin on vaikea ajatella IB-urakan murskaavan painon alla, on pakko sanoa, että en vaihtaisi pois päivääkään.

Vaikka lukiossa on välillä vaikea ajatella tulevaisuutta, ei kolme tai neljä vuotta oikeasti ole niin pitkä aika. Hyvin nopeasti turvallinen kupla puhkaistaan, ja sitten pitää vain toivoa, että se mitä olemme oppineet lukiossa kannattelee meitä oikeassa elämässä. Voin suurella varmuudella sanoa, että kyllä se kannattelee. Vapaus valita oma polkunsä lukiossa ja omasta itsestään vastuussa oleminen ovat suomalaisen koulujärjestelmän vahvuuksia.

Uskon, että se tulee tekemään meistä tasapainoisia... aikuisia? Mitä sana sitten tarkoittaaakaan.

Valinnanvapaus ja vastuunkantamisen opettelu ovatkin olleet erittäin tärkeitä asioita näiden kahden vuoden aikana. Opiskelun lomassa olen saanut mahdollisuuksia matkustaa ja harrastaa odottamattomilla tavoilla. Yksi näistä mahdollisuuksista on tietenkin ollut Pärskeitä. Tämän lukuvuoden viimeinen lehti tuntuu minulle ensimmäiseltä, uudelta alulta. Olen kiitollinen siitä, että saan jatkaa toimitussihteeri Lailan ja AD Paulin kanssa siitä, mihin edellinen tiimi jäi. Mahtavan toimituksen kanssa olemme taas saaneet julkaistua lehden täynnä laatujournalismia. Vanhojen konkareiden apu onkin ollut tälle hämmentyneelle päätomittajanalulle tarpeen, ja nyt helpotuksesta raukeana ja syksyä odotellessa voin sanoa, että paljon on vielä tulossa. Tämä on vasta lopun alkua.

Olivia Melaranta

Olivia Melaranta



Päätoimittaja
Olivia Melaranta

Toimitussihteeri
Laila Ketvel

AD
Pauli Kettunen

Toimittajat
Essi Aarnio
Mikael Hitruhin
Aleksi Lahikainen
Iida Lehto
Aurora Lipiäinen
Kaisa Mikkola

Jasmin Mylläri
Benjamin Silvani
Juho Simola
Sofia Simola

Kuvittajat
Shifa Abdi
Kaisa Mikkola
Visa Mäkeläinen

Taittajat
Eemu Vento

Ohjaava opettaja
Tiia Tempakka

Sähköposti
parskeita@gmail.com

Julkaisija
Ressun lukio
PL 3809
00099 Helsingin
kaupunki

Tapahtunutta



Green Day





Vanhat tanssit





Penkkarit





NY-tapahtuma Kampissa

EIKÖ IHMISKAUPALLE VOI MUKA TEHDÄ MITÄÄN? **NYT VOI!**

Ilmoitus

Näyttää hyvältä CV:ssä

TULE LUOMAAN UUTTA IHMISKAUPAN VASTAISTA MAINOSKAMPANJAA YHDESSÄ KANSAINVÄLISEN SIIRTOLAISUUSJÄRJESTÖ IOM:N SEKÄ MAINOSTOIMISTO VALVE KINGIN KANSSA!

- Projekti kestää elokuusta tammikuuhun, kampanja käynnistyy kansallisesti helmikuussa.
- **Projektiin osallistumisesta saa kurssin**, joka suoritetaan aktiivipolku-kurssina (APO).
- Ohjaajina kuraattori Taru ja Lemä. Ota yhteyttä ennen kesää ja kerro kiinnostuksesi.
- Projektin tapaamiset **perjantaisin klo 15–16:15** koululla, mainostoimistossa tai MTV3:n studiolla Pasilassa.

**YHTEINEN INFO KAIKILLE KIIN-
NOSTUNEILLE 2. JA 3. VUODEN
OPISKELIJOILLE PERJANTAINA
14.8. KLO 11 LUOKASSA 224**

valve. KING



IOM International Organization for Migration

Elämän tarkoitus

LAILA KETVEL

Juokset kahvimuki kädessä paikasta toiseen tuijottaen kännykän näyttöä. Vastaat kaverille, ettet mitenkään ehdi tavata, koska huomiseksi pitää tehdä esitelmä ja salillekin on pakko ehtiä. Oppitunnilla teet to do -listoja loppuviikoksi ja selaat nettiuutisia ympäristökatastrofeista ja kaukaisista terroristijohtajista samalla, kun pyrit sisäistämään derivaatan tai tekstitaidon vastauksen syvimmän olemuksen. Huomiotasi vaaditaan jatkuvasti niin monesta eri suunnasta, ettet keskity yhteenkään asiaan kunnona. Kiireen keskellä et näe kevään ensimmäisiä kukkia etkä kadulla itkevää pikkulasta. Ajatuksesi harhailevat pysyvästi jossain viikonloppusuunnitelmien, lähestyvien deadlinejen ja maailmanrauhan saavuttamisen välillä. Luultavasti luet tätäkin tekstiä hätäisesti läpi ja yrität ymmärtää pääasian mahdollisimman nopeasti, jotta pääsisit tekemään jotain tärkeämpää. Kuulostaako tutulta?

Krooninen kiire tekee meistä suorituskeskeisen zombielauman. Emme ole läsnä missään, teemme työt huolimattomasti ja läheistenkin seurassa stressaamme seuraavan viikon velvollisuuksista. Aikakauden ihan teena on olla supersosiaalinen ja tehokas työntekijä, joka harrastaa viiden urheilulajin lisäksi korkeakulttuuria ja osaa esittää perusteltuja mielipiteitä jokaisesta aiheesta. Kaikella pitää olla järkevä päämäärä, joten linnunlaulun kuuntelu tai tuntemattomille hymyily on turhaa.

Viikonloppua odotetaan kuin ylösnousemusta ja loman loppuessa aletaan laskea päiviä seuraavaan. Pahimmassa tapauksessa myös "vapaa-aika" on aikataulutettu minuuttilleen täyteen tekemistä. Kun uhraamme kaiken energian tulevaisuuden suunnitteluun ja tavoittelemme pakonomaisesti jossain kaukana hämmäyttävää onnea, emme yritäkään olla tyytyväisiä juuri nyt.

Hetkessä eläminen on kulunut klisee, jolle on helppo nauraa. Ajatus menettää merkityksensä, kun tv-sarjoissa, blogeissa ja self help -oppaissa hoetaan, että jokainen päi-

vä pitäisi elää kuin viimeinen. Sitä paitsi suuret tunne-elämykset ovat nykyään oletusarvo. Haluamme rakastua tulisesti ensisilmäyksellä, matkustaa maailman toiselle puolelle ja kokeilla kaikkea laskuvarjohypystä meditaatioretriittiin.

Ehkä pienten asioiden arvostamiseen suhtaudutaan kyynisesti siksi, että sisimmässämme me kaikki tiedämme, ettei tärkeintä elämässä ole kokouksissa istuminen ja töiden tekeminen aamuyöhön asti. Unelmien opiskelupaikka tai tavoitepainon saavuttaminen ei tee oikeasti onnelliseksi, ja silti havittelemme juuri tällaisia ulkoisia asioita jopa terveytemme kustannuksella. Ilmiöstä voi syyttää pahaa yhteiskuntaa ja pinnallista länsimaista mediaa, mutta nekään eivät ole korkeampia, kasvottomia voimia vaan koostuvat ihmisistä. Muokkaamme itse itsestämme täydellisiä robotteja, joiden toimintoihin eivät kuulu vapaa ajattelu ja toisista välittäminen.

Inspiroivan elokuvan nähtyään voi päättää muuttaa asennettaan: pysähtyä ihaillemaan auringonlaskua ja leipoa kakun läksyjen tekemisen sijaan. Hetken tuntuu, että *carpe diem* on toteuttamisen arvoinen elämänfilosofia. Harva kuitenkaan muistaa ylevää ajatusta muutamaa tuntia kauempaa. Seuraavana päivänä harmaa arki tukehduttaa taas, kun pitää nousta kuudelta, matkustaa täydessä lähijunassa ja pysytellä hereillä kofeiinin voimalla.

Toivoa on silti. Hetkessä elämisen ei pidä tarkoittaa spontaania suutelemista rankkasateessa ja elokuvamaisen absurdeja seikkailuja. Yhtä palkitsevaa voi olla toisen ihmisen aito kohtaaminen tai jokin täysin arkinen tekeminen, josta nauttii. Naura tyhmille vitseille. Juokse metsässä. Pysähdy kuuntelemaan, mitä sinulle yritetään sanoa. Lähde yksin elokuvaan ja itke silmät päästäsi. Soita mummullesi. Innostu oppimisesta arvosanojen sijaan. Mene puhumaan uudelle ihmiselle. Hengitä.

Tee jotain, millä on väliä.

**Krooninen kiire
tekee meistä
suorituskeskeisen
zombielauman.**

In a rich man's world

Contemplation on the costs of higher education. OLIVIA MELARANTA

Application deposits. Tuition fees. Schoolbooks so massive that they could replace your weights at the gym, and cost more than your monthly gym membership for that matter. The list could go on and on. How much does one have to invest in their education in today's world?

Well obviously in Finland, not that much. But we are only a short plane ride away from the world where higher education has taken the form of an enormous money-making industry. And with many people wanting to go study abroad, this world is becoming a reality for us too.

Finland has one of the best education systems in the world. And it is also, exceptionally so, free. Still, we seem to want something more out of our years in university, something that this country does not offer. Naturally our desire to see the world and not be stuck in one place plays a part in our eagerness to study abroad, but we also seem to crave a different way of studying. What the universities with sky-high tuition fees offer us is hands-on teaching and mentoring, a motivating study environment with all the facilities one could think of and possibly better internship and job opportunities.

So essentially we are just putting money into the bank that is our future and it will all pay itself back eventually, right? If that would be the whole truth countless students would not feel overburdened by the costs of studying what and where they want. Moreover, there is also the stress that you are paying yourself sick to study something that might not benefit you in the future. Even though different forms of financial aid has made it possible for more people to survive with their own terms, still so many face a dead-end because of their financial situation.

Maybe this is the dark side of globalisation. We become aware of the countless options of what we could do, some not even too far away from our home, but things that have nothing to do with our merits still hold us back. However, that is a rather pessimistic thought that for sure will not

get anyone anywhere. The world is more accessible for us than ever before, if we learn how to cope with the system. As harsh as it sounds, it seems to just be the individual's job to fight for their diploma, it's either sink or swim. Education is after all an investment, no matter how big of a burden it might be.



Kolme ja puoli vuotta

Aina jokunen heitä löytyy, nimittäin niitä, jotka valmistuvat lukiosta kolmessa ja puolessa vuodessa (ja aina kerran yksilön lukioaikana joku, joka valmistuu kahdessa ja puolessa). Tässä jutussa listataan muutama asia, jotka kannattaa allekirjoittaneen mielestä ottaa huomioon. Jutun kirjoittaja joko on tai ei ole noudattanut omia ohjeitaan. AURORA LIPIÄINEN

1. Ajankäyttö

Koska kolmen ja puolivuotisen ylioppilaan viimeiset kirjoitukset ovat syksyllä, aikaa on käytössä aivan eri tavalla kuin keväisin.

a) Lukuvuoden alku: Kaikki tuntuu räjähtävän käsiin, kun lukion viimeiset kurssit on suoritettava heti ensimmäisessä jaksossa (koska kurssisuoritusten on oltava valmiina toisen jakson puolivälissä). Syksyn kirjoitukset taas sijoittuvat yleensä ensimmäisen jakson loppupuolelle, joten aikaa ei juurikaan jää muulle kuin opiskelulle.

b) Kokeiden jälkeen: Keväällä kuvio on selkeä, ainakin niille jotka aikovat pyrkiä korkeakouluihin heti lukion jälkeen: viimeisten kirjoitusten päätyttyä alkaa valmistautuminen pääsykokeisiin. Syksyllä tilanne on toinen, kun edes pääsykoekirjojen nimiä ei julkaista ennen kuin vasta tammikuussa. Lukiolaiselle koittaa siis hyvinkin tyhjä kausi, jolloin ei ole oikein mitään opiskeluun liittyvää. Suurin riski erilaisille repsahduksille piilee juuri tässä ajanjaksossa, kun esimerkiksi vuosien univelkojen maksaminen eskaloituukin vuorokausirytmiksi, joka kulkee täysin päinvastaisessa järjestyksessä kuin muu yhteiskunta.

Tämän takia ei kannatakaan lopettaa kaikkia koulutyön ulkopuolisia ajanvietteitä pelkästään ylioppilaskirjoituksia varten. Pidä kiinni harrastuksista ja kavereista, muuten menee järki. Samoin voi olla hyödyllistä hankkia työpaikka, nyt kun aikaa riittää ainakin vuoden loppuun.

c) Tulevat pääsykokeet: Toisin kuin keväällä kirjoittavilla, syksyllä valmistuvilla on koko alkuvuosi aikaa varustautua pääsykokeisiin oikein ajan kanssa. Vaikka kirjat ehtii hankkia ajoissa, pitää silti varoa tuudittautumasta liikaa ajatukseen, että aikaa kyllä riittää. Ennen kuin huomaakaan, on jo kevät ja pääsykokeet lymyilevät nurkan takana...

2. Mistä lakki?

Toisena lukiovuotena abiverkkareiden tilauksen yhteydessä voi tilata myös ylioppilaslakkinsa, mahdollisesti omalla tai koulun nimellä varustettuna. Lakin voi myös ostaa kaupasta, tai jättää kokonaan hankkimatta. Keväällä lakkilaatikat ilmestyvät jo hyvissä ajoin supermarketeihin, vaatekauppoihin, jopa kirjakauppoihin, jolloin lakin hankkimista ei tarvitse sen enempää miettiä esimerkiksi perheen yhteisellä ostosreissulla.

Vaikka lakit eivät olekaan esillä sesongin ulkopuolella, pitää vain mennä rohkeasti kysymään henkilökunnalta, löytyisikö heiltä ylioppilaslakkeja (yleensä löytyy, sopivat koot pitää vain hakea varastosta).

3. Juhlat ovat joulukuussa

Juhlasään ennustaminen on helppoa: pimeää, kylmää ja märkää, eli terassijuhlat eivät ole suositeltavia.

Toisaalta juhlien järjestäminen voi olla helpompaa, kun tietää täsmälleen, millainen sää on tiedossa. Myös se tosiasia, että syksyllä valmistuvia on vain murto-osa keväällä valmistuvista, tekee juhlien järjestämisestä paljon helpompaa: jos ulkoistaa juhlasensa kodin ulkopuolelle, hyvän paikan voi onnistua varaamaan jopa vain kuukautta ennen juhlia. Keväällä taas on tyypillistä, että vieraat vain piipahtavat onnittelemaan tuoretta ylioppilasta ja jatkavat sitten matkaa seuraavan luo, kun taas joulukuussa juhliiva saa nauttia vieraidensa seurasta koko illan.

Varsinkin iäkkäämpien sukulaisten joukossa on aina joku, joka jaksaa päivitellä, oletko jäänyt luokalle, kun saat lakin päähän vasta joulukuussa. Anna näiden läheistesi voitella rauhassa, kyse on kuitenkin sinun elämästäsi. Nuorempi polvi suhtautuu asiaan paljon rennommin.

3.5 Saako kolme ja puolivuotinen pukeutua pyjamaan 100-aamun päivänä?

Saa. Kaikki tilaisuudet käyttää pyjamaa pitää aina käyttää hyödyksi.



10 helpottavaa vinkkiä kirjoitukseen

Harva asia herättää lukiolaisessa yhtä paljon pelkoa kuin kaksikirjaiminen lyhenne YO. Usein pelot ovat kuitenkin liioiteltuja, toisin kuin työmäärä, joka vaaditaan hyvään arvosanaan. Syytä huoleen ei kuitenkaan ole, sillä järkevällä suunnittelulla YO:istakin voi selvitä kunniakkaasti. MIKAEL HITRUHIN

Lukuvuosi on juuri päättynyt ja kesäloma on alkamaisillaan. Mikä voisi enää mennä pieleen? YO voi tässä vaiheessa pilata tulevan abiturientin päivän. Vaikka kirjoitukset ovatkin vielä kaukana, ovat ne silti uhka monistakin syistä. Tässä on neuvoja, joiden avulla voit tehostaa opiskeluasi ja saada vinkkejä kertaukseen.

1) Aloita kertaaminen jo kesälomalla

Aikainen aloittaminen on tärkeää, etenkin jos aiot kirjoittaa monta ainetta. Ensimmäiset kirjoituspäivät voivat osua jo ensimmäisen jakson koeviikolle, joten koulun alkuun lukemista ei tule missään nimessä jättää.

2) Suunnittele aikataulusi ja kurssivalintasi

Kannattaa tehdä lukukalenteri niin loman ajaksi kuin jaksoillekin. Ilman lukukalenteriäkin voi pärjätä, mutta kannattaa kontrolloida omaa lukemista ainakin jollakin tasolla. Yritä pitää abivuosi melko rentona, sillä kirjoitukset eivät ole kivoja kahdeksan koodin lukujärjestyksessä (nimimerkillä kokemusta on).

3) Käytä nettiä apuna

Netistä löytää helposti lisätietoa ja harjoituksia, etenkin vieraitten kielten kertaamiseen. Wikipediasta löytyy nykyään lähes mitä tahansa ja opetusvideoita on aiheesta kuin aiheesta. Muista kuitenkin netissä materiaalia etsiessäsi lähdekritiikki.

4) Yhdistele oppiaineita

Suurin osa tulevista abeista suunnittelee englannin kirjoittamista syksyllä. Englanti on kuitenkin helppo yhdistää muihin oppiaineisiin. Jos esimerkiksi aiot kirjoittaa myös histo-

rian, niin voit vaikka katsoa netistä historian opetusvideoita englanniksi.

5) Muokkaa opiskelutyyliäsi

YO:n aikana kannattaa kokeilla erilaisia oppimistapoja, sillä asiat muistetaan paremmin, kun niitä opiskellaan eri tavoin. Voit katsoa videoita, väsätä käsitekarttoja ja opiskella perinteisesti oppikirjojen parissa.

6) Tukekaa toisianne

Kirjoitukseen valmistautuminen yksin on henkisesti rankkaa (niin ikään nimimerkillä kokemusta on), mutta seurassa se käy helpommin. Tarjotkaa toisillenne henkistä tukea kirjoitukseen ja vaihtakaa näkemyksiä ja vinkkejä. Todennäköisesti helpotatte taakkaanne ja kuulette hyviä vinkkejä ja löydätte uusia lähestymistapoja koetehtäviin.

7) Katso vanhat ylioppilaskokeet

Vanhoja kokeita sekä hyvien vastauksien piirteitä löytyy netistä ilmaiseksi. Kertauskirjoissa niitä on myös esimerkkivastauksineen. Hyödynnä näitä. Katso etenkin toistuvia kysymysten aiheita ja asetteluja.

8) Tee kokeen alussa checklist

Yleensä saliin tullessa muistetaan joitakin asioita, jotka sitten unohtuvat. Tämän vuoksi kokeen alussa kannattaa tehdä suttupaperiin merkintöjä, joiden avulla tarkistat kirjoituksesi. Tämä lista voi sisältää sinulle tyypillisiä kielioppivirheitä, joita haluat tällä kertaa välttää, tai avainsanoja, kuten esimerkiksi kulttuurinäkökulma psykologian kokeessa.

9) Valmistaudu

Edellisenä iltana kannattaa mennä nukkumaan ajoissa, ettei kirjoituksissa väsyttä. Ajoissa saapuminen olisi myös plus-saa. Kunnolliset eväät ovat myös hyvä idea, sillä ei tiedä, mitä koulusta saa. Pukeudu siten, että pystyt istumaan kuuden tunnin ajan. Kerrospukeutuminen kannattaa, koska salin lämpötilaa ei voi ennustaa.

10) Muista rentoutua välillä

Elämä ei ole vain opiskelua! Ja sitä paitsi opiskelusta ei tulti mitään, jos stressaat koko ajan kokeita. Muistathan pitää hyvin ansaittuja taukoja ja lepopäiviä!



Velhoja, maalaisia, pettureita – ja paljon muuta

Tämänvuotisen Ropeconin ohjelmalehtisessä lukee: “Larpissa, eli liveroolipelissä, kuvitteelliseen pelihahmoonsa eläytyvät pelaajat sonnustautuvat hahmonsa tamineisiin ja esittävät hahmoaan improvisaatioteatterin tyyliin.”

Larppaamisesta liikkuu monia stereotypioita, joista suurin osa ei larppaajien mukaan pidä paikkansa. Heille larppaus on mukava harrastus, johon voi käyttää aikaa ja paneutua juuri niin paljon kuin haluaa. Larppaamisen suosio on kasvanut lähes koko 2000-luvun ja pyysimme haastattelut yhdeltä RessuLarp:n vetäneeltä, yhdeltä RessuLarp:ssa pelaajana olleelta sekä yhdeltä vanhemmalta larppaajalta.

Liza Rusetskaya on Ressun abi ja larppannut kahdessa larpissa.

Mitä ajattelit larppaamisesta ennen ensimmäistä larppiasi?

Larppaaminen vähän pelotti. Se tuntui sellaiselta sisäpiirin leikiltä, jossa ulkopuolinen ei pärjäisi. Luulin, että larppaaminen vaatii tiettyjä taitoja ja tietynlaista persoonallisuutta, joita minulla ei välttämättä olisi. En myöskään ihan ymmärtänyt, mistä larppaamisesta oli kyse, ennen kuin osallistuin ensimmäiseen larppiini.

Mitkä oli fiilikset larpin jälkeen?

Ensimmäisen larppini jälkeen maailmankuvani oli avartunut – larppi ylitti kaikki odotukseni ja mielikuvani. Minulla oli erittäin hauskaa larpin aikana. Eniten hämmensi se, kuinka helposti omaan hahmoon pystyi eläytymään – pelin aikana unohtaa, kuka on, ja oikeasti ajattelee hahmonsa aivoilla! Kerran pelin aikana havahduin ajattelemaan, kuinka hauskaa tämä kaikki on, tutut ihmiset tutussa paikassa, mutta samaan aikaan kaikki ovat aivan uusia hahmoja jossain toisessa maailmassa. Hauskanpidon lisäksi larpissa joutui oikeasti ajattelemaan, eli oli haastetta, mutta juuri sopivasti. Kaikki pelkoni siitä, etten pärjäisi larpissa, olivat aiheettomia – larppaamaan pystyy kuka vain riippumatta taidoistaan, persoonallisuudestaan tai kokemuksestaan. Larpin jälkeen mietin myös paljon, että tuollainen eläytyminen on taito, josta on hyötyä ihan omassa elämässäkin. Larppaamisella voidaan myös kokeilla ratkaista yhteiskunnallisia ongelmia!

Touko Hanhijoki on osallistunut koulussamme yhteen larppiin ja järjestänyt kahta.

Mikä sai sinut mukaan ensimmäiseen larppiisi?

Hyvin laveasti ottaen myös pikkupoikien ”hakataan toisiamme kepeillä” -leikit ovat larppeja, jos niissä eläydytään hahmoon (tietenkin eläydyin), joten voisin sanoa larppanneeni sekunnin varoitusajalla ritaria joskus viisivuotiaana. Ihan oikeaan larppiin minut taisi raahata yksi kaverini, kun olin asiasta kiinnostunut.



Etsintä-
kuulutus

Maagit
uhkaavat rauhaisaa
kaupunkiamme!

Yön pimeydessä he hiipivät koteihinne
ja ottavat tahtonne valtaansa,
kiristävät läheistenne turvallisuudella
ja tuhoavat heitä vastustavat tieltään.

Tahdomme siis **Sinut**, hyvä kansalainen, mukaan taistoon!
Selvitä ketkä naapureistasi harjoittavat pirullisia taikojaan
salassa ja **ota yhteyttä** kaupungin virkavaltaan
– tai ota oikeus omiin käsiisi.

Kansalaiset eivät saa tappaa
maageja omatoimisesti, mutta
maagit pitää luovuttaa **virkavallalle**,
joilla on lupa tappaa epäillyt.

Monet ihmettelivät etsintäkuulutusta kakkosjakson koeviikon jälkeen. 7-koodin kokeen jälkeisessä larpissa vainottiin maageja.

Miten pääsee larppaamaan?

Larppaamaan pääsee ilmoittautumalla larppiin (durr...). Larpeihin ilmoamaan pääsee etsimällä esim. Larp.fi:n larp-pikalenterista mukavan larpin ja laittamalla sinne viestiä sivulta löytyvien ohjeiden avulla. Toinen vaihtoehto on hankkia kontakteja, jotka järkkäävät larpin sinua tai kavereitasi varten, mielellään ilmaiseksi. Suosittelen mm. itseäni. Larppaajat ovat hyvin ystävällisiä aloittelijoita kohtaan, joten typerältä vaikuttamisen pelossa ei kannata jättää asioita kysymättä.

Tarvitseeko larppaaja jotain erityistaitoja?

Tarvitseeko näyttelijän pystyä nostamaan 100 kg penkistä esittääkseen painonnostajaa lavalla? Roolipelaamisen hieno puoli on se, että käytännössä jokainen pystyy olemaan mitä tahansa tai kuka tahansa ilman rajoituksia, koska normaalin maailman fyysisistä rajoituksista päästään eroon peliteknisten sääntöjen, mallinnuksen ja proppauksen avulla. Hyvän larppaajan taitoihin kuuluvat kuitenkin riittävä terve järki sekä empatiakyky, jotta peliin eläytyminen ei koskaan aiheuttaisi oikeasti epämiellyttäviä tilanteita kenellekään. Erityistaidot ovat kuitenkin aina plussaa, kun joitain asioita ei vain pystytä uskottavasti esittämään pelin sisällä, kuten vaikkapa instrumentin soittamista, ellei pelaaja osaa niitä oikeasti.

Timo Liimatta on harrastanut pöytäroolipelaamista 20 vuotta ja liveroolipelaamista 15 vuotta.

Miten pelaajan ja pelinjohtajan kokemukset larpeista eroavat?

Pelaajana on pääasiallisesti vastuussa omaan hahmoonsa eläytymisestä ja pääsee nauttimaan juonten aukeamisesta pelin aikana. Pelinjohtajana taas koko peliä katsoo eri näkökulmasta, kun tietää hahmojen tavoitteet ja juonet. Silloin voi nauttia siitä, miten itse suunnitellut henkilö-hahmot ja juonet heräävät eloon pelaajien käsissä.

Paljonko olet larpannut, kuinka monta peliä ja kuinka kauan?

Olen larpannut yli 15 vuotta. Pelejä on takana noin 30, joista olen ollut järjestämässä kahdeksaa.

Onko jotain erityisen hyviä tai huonoja muistoja larpeista?

Erityisen huonoja muistoja minulla on vain peleistä, joissa pe-

linjohto on suhtautunut välinpitämättömästi pelaajiin ja jättänyt pelin oikeastaan tekemättä. Hyviä muistoja ja hyviä ystäviä on kertynyt vuosien varrella todella paljon.

Mitä alottelijalarppaajan tulisi muistaa?

Rohkeasti mukaan vain kokeilemaan ja eläytymään! Monesti pelin alun ensimmäiset hetket joutuu "näyttelemään" omaa hahmoaan, kunnes pääsee uppoutumaan hahmoon eläytymiseen. Sen jälkeen hahmo alkaa monesti elämään omaa elämäänsä.

Miten larppaamiseen pääsee mukaan?

Larppaamiseen pääset mukaan ilmoittautumalla rohkeasti ensimmäiseen larppiisi! Osoitteesta larp.fi löytyy larpkalenteri, minne suuri osa suomalaisista liveroolipeleistä ilmoitetaan. Kannattaa myös lähestyä rohkeasti paikallisia larppaajia. Larp-yhteisöistä löytyy tietoa myöskin sivustolta larp.fi.

Facebookista löytyy ryhmä nimeltä RessuLarp, johon kaikki kiinnostuneet ressut voivat vapaasti liittyä ja jossa ilmoitetaan ressujen ressuille tekemistä larpeista. Innostus on tähän mennessä ollut oletettua suurempi eikä sille näy loppua niin kauan, kun järjestäjiä riittää.

Juho Simola



Timo Liimatta pukeutuneena (kutsutaan proppaukseksi) piraattikapteeni Corvukseksi lokakuussa 2011 pidetyssä larpiissa.

Gambina on virta muiden joukossa; sillä ei ole erityistä etuoikeutta ja sen luomissa suhteissa on myötä- ja vasta-aaltoja sekä paluuaaltoja muista virtauksista — puheen, rahan, liikkeen, tanssin, mahalaukun, politiikan ja eritteiden virroista. **Sen** virran hallitsemiseen, mitä puhtaan version nauttiminen tarvittiin, vaadittiin vuosikymmen seikkailuja spurgujen Helsingissä: las-kuja ja nousuja Kalliossa, vaah-
toutumista Tokoinrannassa ja polttavan ajankohtais-
ta orientalismaa Itä-keskuksessa.

Tuoreimmat kalat ovat mätää.
Se toimii kaikkialla, ajoittain jopa sujuvasti, toisinaan köhien ja rätisten. **Se** hengästyt-
tää, **se** lämmittää, **se** syö miestä. **Se** paskoo
ja on paskaa. Millainen virhe jo omistaa-
kaan, sanoo id.
— Philip Glass: Einstein on the Beach
I was in this premature air-conditioned supermarket and there
could buy that red and blue and I wasn't tempted to buy
one, but I was reminded of the fact that I had been avoiding the
beach. that were red and yellow and there were these bathing plumes on them
one, but I was reminded of the fact that I had been avoiding the
beach. that were red and yellow and there were these bathing plumes on them

13.2.2015
jolloin karhujäbä näkee freudilaisia painajaisia Pol Pot -kuukarukuista ennen vanhojen Van-
hojen katselua väijäämättömältä matkallaan kirjakauppaan jossa Borges ei myydä eikä pro-
mota

Olipa kerran iso hyvä karhu, Björn. Puhallettuun poliisiratsian nurin,
sen silti läpäisten, Karhu saapui Karhujen kera karhuseurassa karhutee-
maisille syntymäpäiväjuhille. Siellä häntä ei oltu odotettu, minkä vuok-
si Karhua ihmeteltiin jo ovensuussa: jöötä pitelevä äiti pyörtyi puoleksi
tunniksi. Kahden minuutin miettimän jälkeen salami/salama-erottelu,
sillä perheessä oli ollut syvä tragedia (huonaja, karhu päästettiin sisään,
kuollut kissa) muutama vuosikymmen sitten ja kollektiivinen henki vaati
uhrinsa, jolla piristää juhla. Hassu spurgu karhupuvussa.
Voi tahna / miten hammas-
niitten pöllä si jostain li-
ta, sijoitetaan hoito-oppaita kaho-
den omistava ja yhteiskun- si kaukaiset-
nimeltään sijoittumaton sikojen kiukaalta
eli karhu Björn eli karhu kylväminen
karhutakseen nuutuneiden kylväminen
syntymäpäiväkestitien haupu- kylväminen
sen osanottajien huomion. kylväminen
Juhlittiin Pekkaa, joka ei ol- kaksikuun
lut Pekka tai pekkaa Björnin kakkosen kum-
kanssa. Jäbä karhupuvus- kakkosen kum-
sa oli ilmeistynyt pippaloihin kakkosen kum-
kuokkimaan, eikä kukaan kakkosen kum-
nyt ideaa ainakaan jaksanut kakkosen kum-
vastustaa ennen kuin kuok- kakkosen kum-
ka oli repinyt muovimattoon kakkosen kum-
reiän ja paljastanut Mal- kakkosen kum-
min bruttaalin brutalistisen kakkosen kum-
selkärangan, teräslangan. kakkosen kum-
Tämä ei ole poliittinen kan- kakkosen kum-
nanotto, vakuutteli Nalle. kakkosen kum-

Ennenminkin symboli-
linen, sanoi kuusen-
kantoa kannatteleva
bileis-
sekin
juusto-
keskit-
juustoherra,
joka toi karhuherra
Baddingtonin juhli-
maan Pekka, joka syn-
tymäpäivää keskel-
lä helmikuuta. Nyt
kuitenkin karhun
pohdintaa.

Res-
sun mas-
kotti on Ressu.
Myös fasismin, kom-
munismin, anarkismin sekä
teoreettisen filosofian maskotti

Hegel on jonkinlainen ressu: unohdettu,
väärinymmärretty ja yksinäinen pseudofilo-
sofi. Hän urallaan muun muassa opetti histo-
riaa, kirjoitti huonoa journalismia, oli rehtori
ja puolusteli saksalaista autokratiaa. Onkin
siis selvää ettei Hegelin hengellinen kump-
pani ole JuSa, vaan JaSi. Kaikki kolme kui-
tenkin ovat nallekarhuja, eli lutuisia miehiä
jotka yrittävät peitellä faktaa siitä, että heillä
on, Alexander Stubbin sanoin, vitusti hilloa.
Nämä, ja muut, väärät profeetat kaadetaan
seuraavassa kulttuurivallankumouksessa.

Pekka ja Björn tanssivat is-
tumista sohvalla, mikä ei tar-
koittanut mitään. Keskustelut
jatkuivat savolaisen ihmiskunnan vi-
intensiteetillä. Ihmiskunnan julis-
hollisten juonenkäänteitä eläintar-
tettiin: pojan teloitus oli dramaatti-
nen kun taas vaimon eläintar-
haan sijoittuva sivujuoni oli tur-
hake. Hyvä romaani. Ajankuva.
Armoton hyökkäys kapitalismia
ja sen vanhoja lapsia kohtaan.



Funktionaalisen tarinankerronnan mestarina tunnettu ja rea-
lismien korostajana rakastettu Benjamin Silvani päätti uransa
Pärskeissä pelastaessaan koiransa Pippurin uppoavasta lai-
vasta. Pärskeiden toimitus kiittää häntä esteettisestä ilmaisus-
ta, tuottavasta yhteistyöstä sekä tärkeiden aiheiden journalis-
tisesta tarkastelusta.



Väriä pöydässä / Colour your meal

JASMIN MYLLÄRI, IIDA LEHTO

Ratatouille

4 annosta / Serves 4

Ainesosat / Ingredients:

2 rkl oliiviöljyä / 2 tbsp olive oil
1 sipuli, ohuesti viipaloitu / 1 onion, thinly sliced
1 munakoiso, paloitetu / 1 eggplant, chopped
1 kesäkurpitsa, paloitetu / 1 zucchini, chopped
1 punainen paprika, paloitetu / 1 red bell pepper, chopped
4 tomatoes / 4 tomaattia
1 tl suolaa / 1 tsp salt
1 dl silputtua tuoretta basilikaa / 1 dl shredded fresh basil
kourallinen pähkinäsekoitusta / a handful of mixed nuts
mustaa pippuria / black pepper

Ohjeet / Instructions:

1. Kuumenna öljyä suuressa paistinpannussa keskikuumalla lämmöllä. Lisää sitten sipuli ja valkosipuli, paista kunnes sipuli on pehmennyt.

2. Lisää munakoiso ja jatka paistamista, välillä sekoittaen, ainakin 8 minuuttia tai kunnes se on pehmennyt. Lisää kesäkurpitsa, paprika, tomaatit ja suola ja paista vielä noin 5-7 minuuttia tai kunnes kasvikset ovat pehmeitä. Sekoita sekaan basilika, pähkinät ja mustaa pippuria maun mukaan.

1. Heat the oil in a large skillet over medium heat. Add the onion and garlic and fry until the onion has softened.

2. Add the eggplant and cook, stirring occasionally, for about 8 minutes or until the eggplant has become tender. Stir in the zucchini, bell pepper, tomatoes and salt and cook for about 5-7 minutes or until the vegetables have softened. Finally, stir in the basil, mixed nuts and black pepper to taste.



Kvinoalasit / Quinoa-glasses

2 annosta / Serves 2

Ainesosat / Ingredients:

0.8 dl kvinoaa / 0.8 dl quinoa

1 dl alfalfa-ituja / 1 dl alfalfa sprouts

1 avokado / 1 avocado

2 tl chili-jauhetta / 2 tsp chili powder

1 rkl oliiviöljyä / 1 tbsp olive oil

3 rkl limen mehua / 3 tbsp lime juice

tabasco maun mukaan / tabasco according to taste

Ohjeet / Instructions:

1. Keitä kvinoa paketin ohjeiden mukaan, lisää joukkoon teelusikallinen chili-jauhetta.
2. Sekoita kulhossa oliiviöljy, loput chilistä, limen mehu sekä keitetty kvinoa.
3. Jaa kvinoa kahteen osaan ja laita ne lasien pohjalle.
4. Kuutioi avokado ja jaa kahteen osaan. Lisää avokado lasiin uutena kerroksena kvinoan päälle.
5. Jaa idut viimeisiksi kerroksiksi laseihin. Lopuksi ripottele tabasco laseihin maun mukaan.

*To fully appreciate the pictures,
check out the colour version of
Pärskeitä online!*

1. Boil quinoa according to package directions, adding a teaspoon of chili powder into the mix.
2. In a bowl, mix olive oil, the rest of the chili powder and lime juice together with the prepared quinoa.
3. Divide quinoa into two and place the portions into two glasses.
4. Dice avocado and add one half to each glass as a new layer over quinoa.
5. Divide sprouts into two portions and place them as the final layers into the glass. To finish off the treat, drizzle in Tabasco according to taste.



Taasko joku yrittäjäjuttu?

Oletko kuullut puhuttavan Innokampuksesta? Niin, siitä jonka mainokset aika ajoin valtaavat koulun seinät ja info-tv:n. Vai oletko kenties törmännyt sanaan, kun olet kysynyt kaveriltasi, missä hän työskentelee? Luultavasti tietoisuutesi ja kenties kiinnostuksesikin on kuitenkin heikohkoa, etkä välitä tietää koko asiasta. Harmi, sillä Innokampus tekee työtä juuri sinun hyväksesi.

Innokampus on yhteiskuntavastuupohjalla toimiva yritys, joka haluaa edistää nuorten ideoimista sekä tarjota parhaat väylät ideoiden kehittämiseen. Alun perin vuoden 2010 Innolukio-pilotista kehittynyt yritys toimii nykyään kattavasti toisen asteen oppilaitoksissa sekä ammattikorkeakouluissa ja on tänä vuonna käynnistänyt toimintansa myös peruskouluissa. Visiomme on aktivoida ja ohjata vuoteen 2018 mennessä kaikki Suomen 1,2 miljoonaa oppilasta ja opiskelijaa yhteiskunnan yhteisen menestyksen rakentamiseen. Toimintamme yhdistää niin yhteistyökumppanimme toimivat yritykset, kuten Accenturen ja Samsungin, koulut kuin oppilaat.

Konkreettisella tasolla Innokampuksen oppilaitostointi perustuu Tartu ideaan -pitchauskisaan sekä ympäri vuoden auki olevaan Innokone-palveluun. Lisäksi järjestämme vuoden aikana erilaisia isompia sekä pienempiä tapahtumia niin yrityksille kuin opiskelijoillekin. Tämä työllistää myös innoagenteiksi tai nuoriksi innokonsulteiksi kutsuttuja nuoria, jotka ovat yrityksemme tukiranka ja osa valtakunnallista tukirankaa. Tällä hetkellä agenttiverkostoomme kuuluu reilut 100 opiskelijaa ympäri Suomea.

Tartu ideaan -kisa on syksyllä käynnistyvä ryhmäpitchauskisa, jossa opiskelijat pääsevät kisailemaan valtakunnallisesti ideointi- ja esiintymistaidoissa. Ressu kuuluu Helsingin kisa-alueeseen, jossa karsinnat suoritetaan 24.8.–4.9. Osallistua voi ja melkein pitääkin nyt keväällä. Kilpailuun kannattaa heittäytyä rohkeasti, sillä se ei vaadi paljoa ja palkinnot ovat mahtavat. Kumppanimme antaa alueelle haasteen, ja 3 hengen ryhmien on tarkoitus vastata siihen ”pitchaamalla”. Pitchistä saa palautteen, jonka jälkeen voi pitchata vielä kaksi kertaa. Yhteispisteet lasketaan kahdesta viimeisestä pitchistä. Viime vuonna Ressusta ei saatu tarpeeksi joukkueita (5 vaadittavaa), joten kilpailua ei voitu järjestää. Kannustaisinkin nyt kaikkia kokeilemaan rohkeasti, sillä ideointikaan ei vaadi

suurta valmistelua ja jokainen joukkue saa ”harjoituskierroksen”. Joukkueensa voi ilmoittaa Matti Markukselle.

Jos et ole esiintymishaluinen ihminen, Innokampus tarjoaa myös kaikille opiskelijoille ympäri vuoden auki olevan Innokone-palvelun, jonne pääsee Innokampuksen sivujen kautta. Sinne kuka tahansa voi kirjoittaa ideansa, kuinka pienen tahansa, joka lähetetään asiantuntijoillemme, jotka arvioivat ja antavat palautetta siitä. Ideansa voi siis hioa ympäri vuoden, jonka jälkeen parhaat palkitaan kautemme lopuksi. Julkistamme myös viikoittain top 30 -rankingin. Kaikkein parhaimpia ideoita autamme viemään eteenpäin.

Olen varma, että ressuista löytyy paljon innokkaita ideoijia sekä myöskin niitä, jotka eivät ole vielä löytäneet tätä tärkeää taitoa. Edustatpa kumpaa ryhmää tahansa, suosittelemme kokeilemaan ideoimista; se ei loppujen lopuksi ole hankalaa. Muistakaa myös, että parhaat ideat ovat usein niitä pienimpiä ja yksinkertaisimpia.

Lisätietoa Innokampuksen toiminnasta saa osoitteesta innokampus.fi tai kysäisemällä joltain Ressussa toimivalta inno-agentilta. Innokampus löytyy myös Facebookista, Twitteristä ja Instagramista.

*Jonna
Auvinen*



Pitchaus: nopea myyntipuhe, esimerkiksi 3 min.

Salapoliisinovelli: Pekkagate

Perustuu tositapahtumiin.

Lauantai, 22. marraskuuta vuonna 2014. Oli sumuinen loppusyksy. Kymmenittäin onnettomia, lukiovalintaansa mietiviä viisitoistakesäisiä oli saapunut maan korkeatasoisimman perinteitä kunnioittavan oppilaitoksen tiloihin, sillä tälle pimeälle lauantaioulupäivälle oli langennut avointen ovien virka. Lapset tunsivat olonsa eksyneiksi ja kertakaikkisen hylätyiksi jouduttuaan integraalifunktioiden kovettamien sielujen keskelle. Päivä ratkaisi kuitenkin useiden heistä kohtalon - vanhan rakennuksen pölyiset käytävät ja ilmeettömät ihmiset jäivät heidän mieleensä siinä määrin, että lapset lisäsivät oppilaitoksen listalleen vielä neljä kuu-kautta myöhemminkin. Päivän juhlallisuuksista suurin osa jäi kuitenkin taka-alalle, sillä pinta-alaltaan suurimman varjon langetti opiskelijakunnan hallituksen kokouksen ylle mysteeri, jonka hallintoelin tuli muistamaan nimellä Pekka.

Sunnuntai, 23. marraskuuta samana vuonna. Hallituksen sihteeri alkoi käymään läpi edellisen päivän pöytäkirjaa ynnä muita asiakirjoja saadakseen kokouksen materiaalin julkaisukuntoiseksi. Korjattuaan noin kuusikymmentäkahdeksan kirjoitusvirhettä pöytäkirjastaan hän tarttui läsnäololistaan. Sihteeri luki listan - ei voi olla totta! Hän haukkoi henkeään niskakarvat pystyssä. Järkytyksestä kiihtynyt syke liehautti ilmaan kofeiinihuuruisen kysymysmerkin; kuka on Pekka?

Sihteeri kävi mielessään läpi kaikki hallituksen jäsenet, kaikki hallitusaktiivit, kaikki opiskelijakunnan jäsenet ja opettajat. Ei Pekkaa. Mystinen Pekka oli merkinnyt läsnäololistaan myös hämmästyttävän tutunkuuloisen sukunimen. Tärisevin käsin sihteeri tarttui puhelimeensa ja soitti vuorotellen jokaiselle eilisessä kokouksessa olleelle, mutta kukaan ei muistanut Pekkaa. Tutunkuuloisen sukunimen omaavaa hallituslaista sihteeri ei tavoittanut. Palapelin kulmat alkoivat osua kohdilleen, mutta kuvan keskiö oli vielä kateissa.

Sihteeri kutsui OPKH:n hallitusnelikon - itsensä, puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja rahastonhoitajan - koolle kiireiseen hätäkokoukseen. Mysteeri oli ratkaistava heti.

”Hyvät toverit ja ystävät”, aloitti sihteeri, ”käydessäni läpi edellisen kokouksen papereita huomasin läsnäololistassa mystisen nimen. Pekka ei ole hallituksen jäsen, tämä Pekka ei

edes ole reissulainen. Minua pelottaa.”

Kenelläkään salaisen kokouksen osanottajista ei ollut harmainta muistikuvaa siitä, että kokouksessa olisi ollut tuntematon henkilö. Suurin ongelma oli nyt se, voitaisiinko Pekka merkitä kokouksen osallistujaksi. Hallitusnelikko spekuloi kuumeisesti liki kolme varttia, kunnes rahastonhoitaja kaivoi esille opiskelijakuntatoiminnan sääntökirjan. Se oli suuri ja pölyinen opus, yhtä vanha kuin taivas ja tuhansien sukupolvien käyttämä.

”Katsokaa: opiskelijakunnan ulkopuolisten henkilöiden läsnäoloa kokouksissa ei kielletä missään kohtaa Suurta Kirjaa. Kenelle tahansa voidaan myöntää puhe- ja läsnäolo-oikeus. Ei tehdä tästä ongelmaa, merkitään Pekka pöytäkirjaan ja annetaan asian olla - jääköön se ikuisiksi mysteeriksi.”

Asiaa tutkinut sihteeri kavahti ajatusta epätavallisuudesta pöytäkirjasta, mutta tappion myöntäminen tuntui kaikessa karvauudessaankin paremmalta idealta kuin syväluotaavan ja vaivallisen tutkimuksen jatkaminen. Hän yhtyi muun ydinnelikon hiljaiseen, hyväksyvään nyökyntään. Pöytäkirja laadittiin yhteisymmärryksessä, vaikkei vieläkään voida varmuudella vastata kysymykseen: kuka on Pekka?

Miika Rosvall



Kajauttelijoista

Istut matematiikantunnilla. Edessäsi on toissavuotinen yo-jokeritehtävä geometriasta, ja olet sen ratkaisemisessa loppusuoralla. Luet tehtävänannon vielä kerran, ja mielessäsi alkaa hahmottua mahdollinen tapa päästä vastauksen jäljille. Pohdintasi kuitenkin keskeyttää huuto takarivistä: "Hei, noi arvot pitää vaan sijoittaa sinilauseeseen!" Turhautut, sillä et enää muista nerokasta ajatustasi. Kaiken lisäksi tiedät nyt, miten tehtävä ratkeaa, joten sen mekaanisesta loppuun laskemisesta ei olisi enää mitään hyötyä. Oppimiskokemus jäi sinulta väliin, ja kaivat kännykän esiin.

Kuulostiko tutulta? Valitettavan moni koulumme opiskelija sortuu vastaanvanlaiseen vastausten ääneen kajautteluun. Niin upeaa kuin oman älynsä todistaminen koko luokan kuullen voikin olla, se saattaa muut ihailun sijaan syvän turhaumuksen valtaan. Ymmärrän, että vaikean tehtävän ratkaistuaan moni ressu saattaa tuntea tarvetta julistaa riemuaan seinät kaikuen, mutta säästäkää kanssaopiskelijoiden korvat edes itse vastaukselta. Oivaltamisen ilohan on oppimisen perusta, joten suokaa se muillekin, kiitos!

Nimim. Turhautunut



Vanhoina hyvinä aikoina

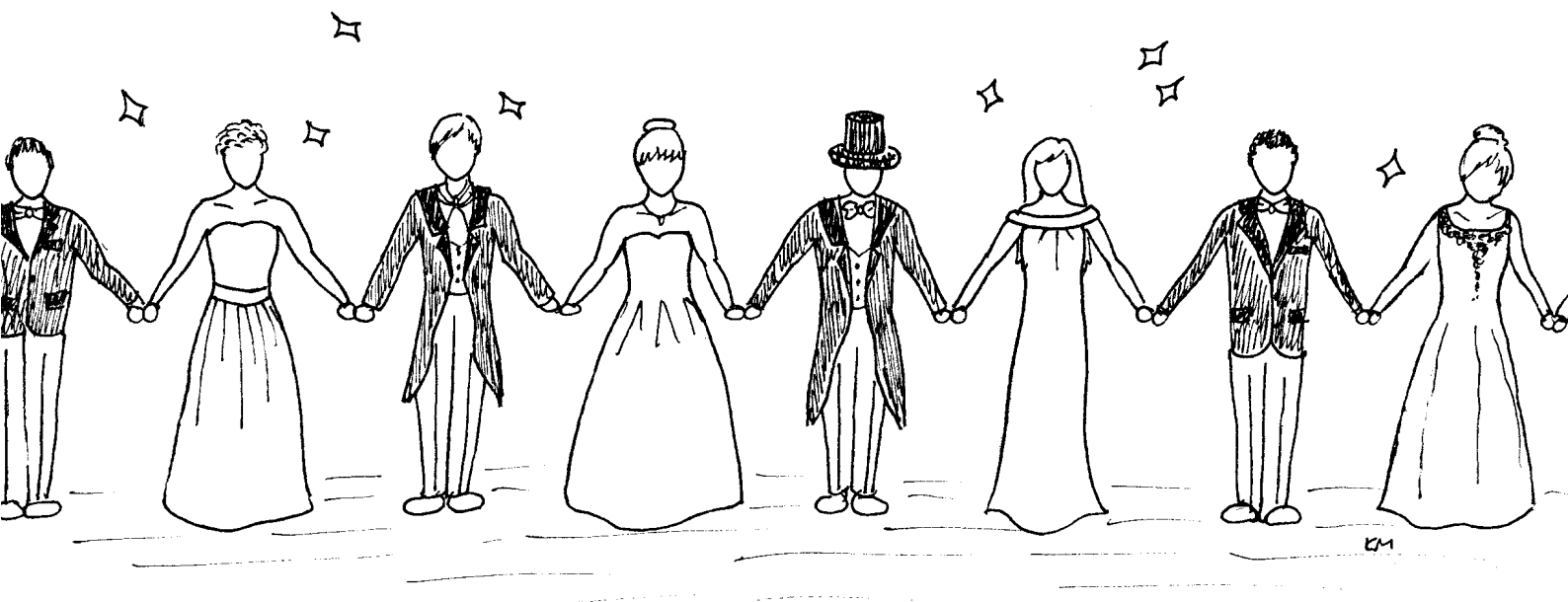
Vanhoina hyvinä aikoina, kun minä tulin Ressuun, kaikki oli paremmin. No, ei kaikki, nythän on vihdoinkin päästy eroon aloituspäivästä, siitä turhuuksien turhuuksista, mutta moni asia oli paremmin. Moni abeista saattaisi valittaa tuntikiertokaaviosta, joka tuntuu vaihtuvan liki vuosittain (minulla on ollut kolme erilaista lukioaikani) tai siitä, etteivät nuoremmat kunnioita ruokailuaikoja (siitä tullaan nyt aina valittamaan). Minusta suurin ongelma on kuitenkin se, mitä on tapahtunut Ressun päivälle ja sitä ympäröiville perinteille.

Moni nykyressu ei sitä enää tiedä, jolleivat isommat sisarukset ole kertoneet, mutta Ressun päivä ei ollut ennen tavallinen koulupäivä muutamalla luennolla, joihin mennäkseen piti pyytää poissaololupa opettajalta. Se oli päivä, jolloin ympäri koulua oli erilaisia hauskoja aktiviteetteja, kuten lautapeliä pelaamista, ja koulussa kiertettiin ympäriinsä tekemässä kaikenlaista. Perinteestä luovuttiin, koska oppilaat eivät kuulemma jaksaneet ilmestyä paikalle.

Ressun päivän tanssiaisetkin olivat toista kuin ennen. Ihmiset eivät tulleet sinne farkuissa eikä se ollut pelkkä harjoitus vanhoja varten. Ihmisillä oli juhlat asut, abeilla usein vanhojen pukunsa. Ne olivat oikeat tanssiaiset.

Eikö olisi aika vedota oppilaskuntaan ja opettajiin ja tehdä näistä tapahtumista jälleen jotain upeaa eikä vain arkista? Tällaiset perinteet tekevät ressusta niin erityislaatuisen koulun, ja on sääli, että ne ovat alkaneet hiipua pois. Mitä lähtee seuraavaksi? Vohvila? Se olisi viimeinen pisara!

Nimim. Nostalginen abi



“Laittakaa nyt ne Pärskeet pois, mä tiän etten pärjää niille jutuille siellä. Muuten täytyy käyttää väkivaltaa.”

“Ootteko onnistuneet vielä pilaamaan jonkun päivän?”

Luokka hiljaa

“No vielä ehtii toki.”

“Pleikkarit oli jo silloin muinaisina dinosaurusten aikoina.”

“Teidän epäsuora todistusmenetelmä oli vähän niinkuin

mies, joka on pukeutunut naiseksi.”

“Korvaa hyvin suklaalevyn, osta Me Naiset tai Anna, ei lihota, vaikutus on suunnilleen sama.”

“Hei tota, älkää laittako arsenikkia mun kahviin.”

“ Mc^2 on sitten se nimi, jonka mä otan kun musta tulee räppäri. Ei kavereille.”

“Rahaa voitte kyllä tuoda mun pöydälle, mutta hienovaraisesti ruskeassa kirjekuoressa, kiitos.”

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

“Kyllä kossupullollisella hengissä pärjää. Jos noita kadun kulkijoita vaikka ajatellaan.”

“Koe tulee olemaan pitkä ja hankala. Kannattaa ottaa nenäliinoja mukaan, että voi pyyhkiä pois kyyneleitä.”

“Jos sä otat paidan pois, niin mäkin joudun ottamaan.”

“Meillähän ei nyt ole ruokatunnilla äidinkielen tuntia.”

“Sen nimeen tapettiin ihmisiä, siis ihan fyysisesti, mikä on aika yllättävää.”

“Aina kannattaa jutella insinöörien kanssa, mutta ei liikaa. Silloin ei hyvä tule.”

Sulkee oven

“Kälättäviä suomalaisia käytävässä.”

“Mä klikkailen näitä [dioja] tälle hypnoottiseen tahtiin.”

“On muuten harvinaisen pahaa siideriä. Tässä on joku iljettävä sivumaku. En tiedä, ootteko itse maistaneet.”

Meidän pyhä lehmä: viina!”

“Kuka siellä haukottelee jo nyt? Mä oon vasta alussa!”

Oppilas: “Nauru pidentää ikää.”
Opettaja: “Mä en halua elää yhtään pidempään.”

“En mä tiä, mä oon humanisti.”

“Mä oon kerran heittänyt yhtä oppilasta liidulla. Kadun sitä, koska tää oppilas rupesi itkemään, mutta tää on uhkaus.”

“Pärskeiden Sanottua-palsta on viime aikoina ollut kauhean köyhä. Siellä ei ole ollut minun sanomisiiani.”

“Shakinpelaajathan ovat stereotyyppisesti vähemmän kiinnostuneita ulkonäöstään.”

Oppilas: “Voidaanko lähteä katsomaan aurinkoa?”

Opettaja ryntää ikkunaan
Opettaja: “Uu! Missä?”

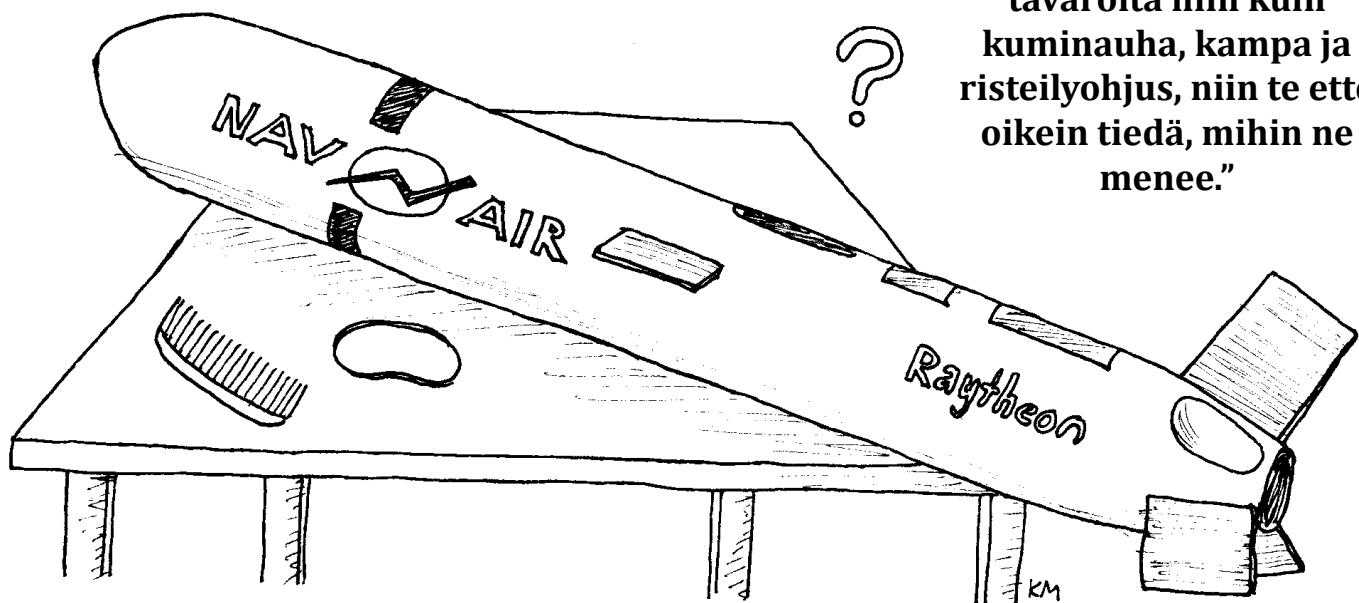
“Mun oli pakko sanoa tää jotta saisin tän Pärskeisiin.”

“Ei saa kiusata pieniä hanhia.”

“Mehän säteilemme. Myös fysiikan mielessä.”

“Nää on aina niin hienoja nää kurssien nimet. Ja sit me tehään oikeasti ihan muuta.”

“Kun pöydälle jää tavaroita niin kuin kuminauha, kampa ja risteilyohjus, niin te ette oikein tiedä, mihin ne menee.”



"Onks teillä jollain kissa?
Ootteko yrittäneet tiputtaa
sitä selälleen?"

"Hatakalla oli hyvä vitsi
induktiolauseesta. Se oli tosi
hyvä."

"Siis kyllähän jotkut niin
kuin näkee asioita."

"Ajatelkaa vaikka, jos sanoo:
'Minä rakastan sinua.'
Ja perkele! Suomen kielessä ei
ole kyllä mitään pehmeää!"

"Yleensä myös Jarkko
Jäniksen hiusten pituudesta
voi päätellä, mikä
vuodenaika on menossa."

"I've brainwashed you
quite succesfully."

"En ole mikään
kävelevä sanakirja
minäkään!"

"Tässä kohtaa mulle
tuli mieleen bernhardin
paimenkoira. Tai Titanic."

"Reilun kaupan tupakkaa
tai huumeita ei ole eikä tule
olemaan, mutta olishan se
kiva jos olisi."

"Ette te tällä valon
nopeudella mitään tee.
Paitsi voitte tehdä johonkin
vaikutuksen treffeillä.
'Moi, haluuks kuulla valon
nopeuden?'"

"Mehän taistellaan siitä,
että me päästään sinne
[Sanottua-palstalle]."

"Haluatteko te oikeasti
istua niin kaukana?"
- Joo
"Te pelkäätte että minä
syön teidät, niinkö."

"Kuolema on Kalevalassa
vähän suhteellinen käsite,
samalla tavalla kuin
saippuaopperassa."

"This is my evil look.
As evil as it gets."

"Yleinen neuvo nuorille:
käyttäkää kumia."

Oppilas: "Millainen meidän
kokeesta oikein tulee?"
Opettaja: "No varmaan
aikamoinen."

"Sori mä olin vähän
myöhässä, meillä oli
opettajien pullakahvit
opehuoneessa. Myönnän
siis, ett söin pullaa ja
myöhästyin."

"Huumoria saa
käyttää, mutta pitää
olla tarkka, että se
uppoaa niihin täteihin
siellä YTL:ssä."

Had made a mistake:
"That was my holiday
mode, I suppose."

"Tippaleivät on ihan
häröjä!"

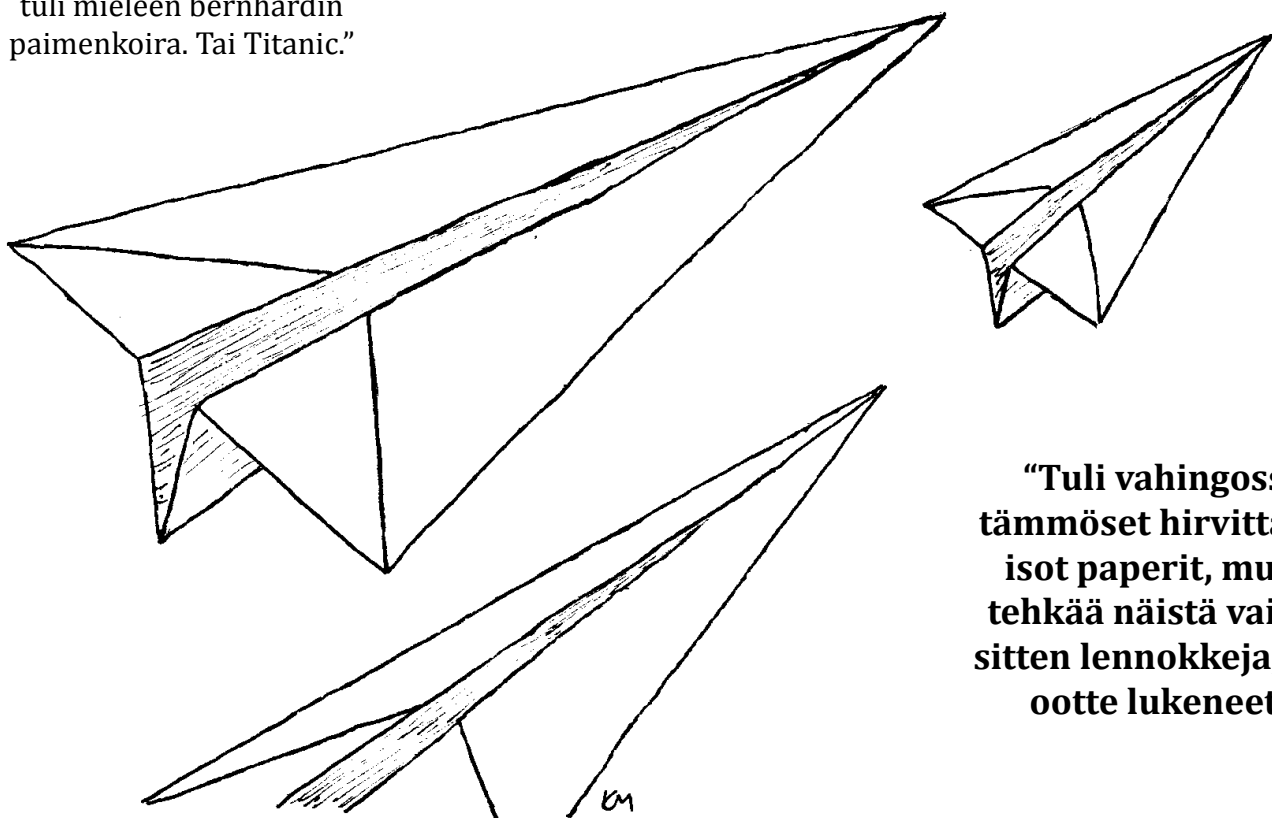
"Neuvostoliiton
perustuslaki
– ihan täyttä
paskaa..."

"Mä puhun
ihan höpöjä,
pitää panna
rillit päähän."

"Noni, huono vitsi,
mutta aika hyvä
kuitenkin."

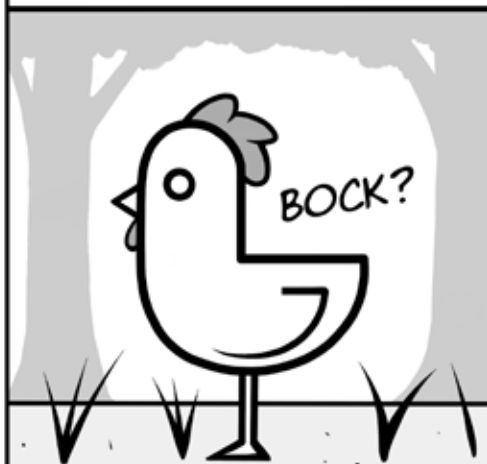
"I'll start reading your
essays in an hour. I
just need to buy some
chocolate to be able to
manage."

"Ongelmahan on
se, että meillä on
ne idioottimaiset
ylioppilaskirjoitukset."



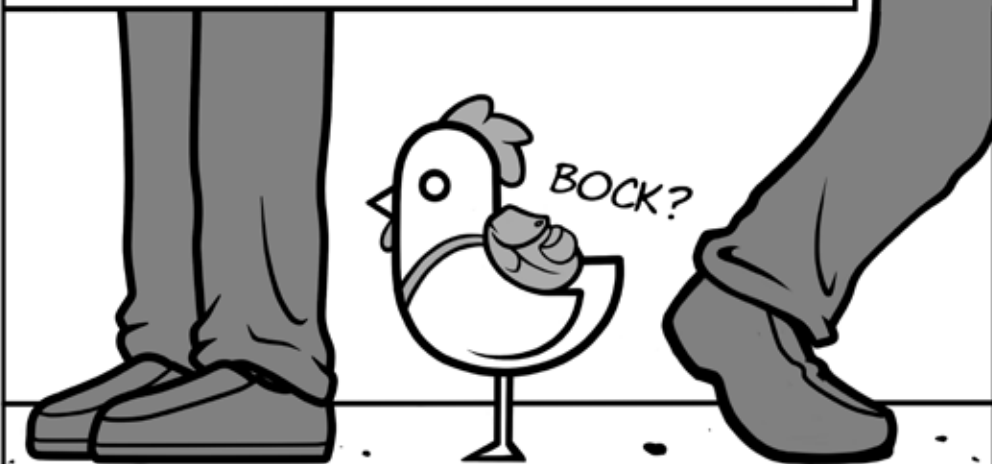
**"Tuli vahingossa
tämmöset hirvittävän
isot paperit, mutta
tehkää näistä vaikka
sitten lennokkeja, kun
ootte lukeneet."**

WOULD YOU LOOK AT THAT:
A NEW STUDENT!



STICK AROUND, I'LL
SHOW YOU THE ROPES!

RESSU CAN BE AN INTIMIDATING PLACE AT FIRST, BUT
SOON ENOUGH YOU'LL FIT RIGHT IN!



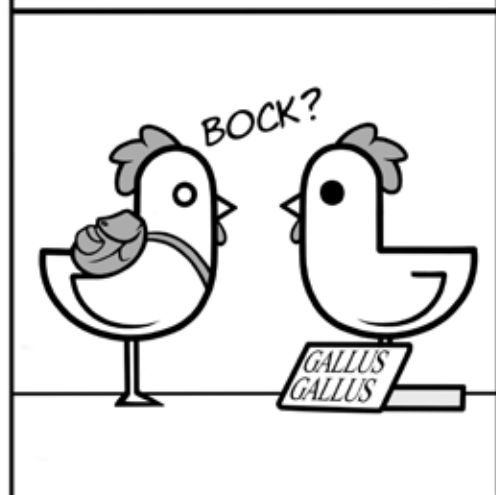
FOR NOW, LET'S LOOK AT WHAT
THE SCHOOL HAS TO OFFER!

HERE IN RESSU, WE'RE BIG
INTO TEAM SPORTS. TRY
JOINING A CLUB OR CLASS!

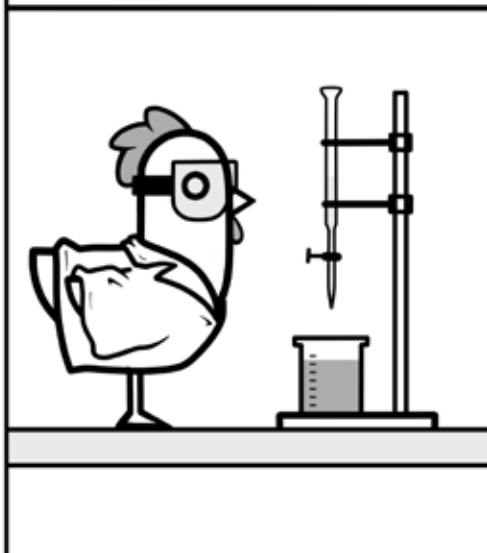


OUR HUMANITIES STUDIES ARE
TOP-NOTCH, AND WE LOVE
OUR ECCENTRIC TEACHERS!

WE'RE ALSO LUCKY TO HAVE A
WIDE SELECTION OF TAXI-
DERMY SPECIMENS FOR OUR
BIOLOGY STUDENTS!



OUR SCIENCE LABS ARE STATE-
OF-THE-ART, AND... HOLD ON,
WHAT'S THIS?



AND AFTER A LONG DAY'S WORK,
OUR STUDENTS LIKE TO SPEND
A MOMENT RELAXING AT OUR
LOCAL PARK, RUTTOPUISTO.

